

विष्णु सूक्तम्

ओम् विष्णोर्नुक्तम् वीर्याणि प्रवोचम् यह पार्थिवानि विममे रजाम्मिस
यो

अस्कभायदुत्तरम् सधस्थम् विचक्रमाणस्त्रेधोरुगायो

विष्णोरराटमसि

विष्णोह प्रुष्ठमसि विष्णोह श्नप्त्रेस्थो विष्णोस्स्यूरसि

विष्णोर्ध्रुवमसि

वैष्णवमसि विष्णवे त्वा ॥

तदस्य प्रियमभिपाथो अश्याम् । नरो यत्र देवयवो मदन्ति ।

उरुक्रमस्य स हि

बन्धुरित्था । विष्णोह पदे परमे मध्व उथ्सह । प्रतद्विष्णुस्तवते

वीर्याय । मृगो न भीमह कुचरो गिरिश्ठाह । यस्योरुशु त्रिशु

विक्रमणेशु । अधिक्रिशयन्ति भुवनानि विश्वा । परो मात्रया तनुवा

वृधान

। न ते महित्वमन्वश्नुवन्ति ॥

उभे ते विद्म रजसी प्रुथिव्या विष्णो देवत्वम् । परमस्य विथ्से ।

विचक्रमे

प्रुथिवीमेश एताम् । कशेत्राय विष्णुर्मनुशे दशस्यन् । ध्रुवासो अस्य

कीरयो जनासह । ऊरुक्शितिम् सुजनिमाचकार । त्रिर्देवह प्रुथिवीमेश

एताम्

। विचक्रमे शतर्चसम् महित्वा । प्रविष्णुरस्तु तवसस्तवीयान् ।

त्वेशगघ्यस्य

स्थविरस्य नाम ॥

अतो देवा अवन्तुनो यतो विश्णुर्विचक्रमे । प्रुथिव्यास्सप्त धामभिहि
। इदम

विश्णुर्विचक्रमे त्रेधा निदधे पदम । समूढमस्य पाम सुरे । त्रीणि
पदा विचक्रमे विश्णुर्गोपा अदाभ्यह । ततो धर्माणि धारयन ।
विश्णोह

कर्माणि पश्यत यतो व्रतानि पस्पशे । इन्द्रस्य युज्यस्सखा ॥
तद्विश्णोह परमम पदम सदा पश्यन्ति सूरयह । दिवीव
चक्षुराततम ।

तद्विप्रासो विपन्यवो जागृवाम सस्समिन्धते । विश्णोर्यत्परमम
पदम ।

पर्याप्त्या अनन्तरायाय सर्वस्तोमोति रात्र उत्तम महर्भवति
सर्वस्याप्त्यै

सर्वस्य जित्त्यै सर्वमेव तेनाप्नोति सर्वम जयति ॥

ओम शान्तिह शान्तिह शान्तिहि ॥